

Кирилюк Інна

(науковий керівник : к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Жуковська А. Ю.)

ПРОБЛЕМИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Зовнішньоекономічна діяльність являє собою окрему сферу економічної діяльності України, в якій задіяна значна кількість підприємств, фірм, організацій, органів влади, їх робота безпосередньо пов'язана із зовнішньою торгівлею, експортом та імпортом товарів, із використанням іноземних інвестицій у різних сферах економіки. Роль зовнішньоекономічної діяльності в сучасній Україні завжди була і залишається пріоритетним напрямом політики держави, що створює основи для розвитку вигідної торгівлі і сприятливого інвестиційного клімату в країні.

Проблеми підвищення ефективності зовнішньоекономічної діяльності держави набувають на сучасному етапі виняткового значення. Серед досить значної кількості проблем та перешкод на шляху розвитку зовнішньоекономічної діяльності в Україні, можна визначити такі: неефективність державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в порівнянні з іншими країнами, що несе за собою проблеми в узгодженні різних питань у міністерствах, відомствах, місцевих адміністраціях та передбачає чималі витрати часу і зусиль суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності [2]; нестабільність законодавчої бази та законодавства в цілому, а також здійснення зовнішньоекономічної діяльності; низька конкурентоспроможність національного виробництва; відсутність інноваційного розвитку науково-технічного і технологічного промислового потенціалу; політична та економічна нестабільність в державі, які є визначальними факторами розвитку міжнародних відносин, зв'язків, зовнішньоторговельної політики, які потрібно розглядати системно, через те, що зовнішньоекономічна діяльність є структурним елементом загальнодержавних процесів; втрата зовнішньоекономічних зв'язків з Російською Федерацією, оскільки Росія багато років була стратегічним зовнішньоторговельним партнером України, частка якої становить 21,1% в українському експорті та 28,0% українського імпорту. Найбільшими партнерами з експорту також були:

Туреччина, Китай, Німеччина, Польща, Білорусь; Казахстан, Італія, Індія [4].

До основних шляхів вирішення даних проблема належать такі: забезпечення відповідно до світових стандартів, норм і критеріїв оптимальних параметрів відкритості української економіки, дотримання яких сприятиме економічній безпеці держави, забезпечуватиме тісніше поєднання внутрішньої та зовнішньої політики. Загальновідомо, що відкритість економіки сприяє припливу зарубіжних інвестицій і прискоренню інтеграції країни у світові господарські зв'язки. Тому важливою засадою удосконалення зовнішньоекономічної діяльності є поступове затвердження відкритої економіки для рівноправного функціонування України у світовому економічному просторі [1]; мінімізація критичної залежності від окремих держав, товарних ринків з метою укріплення економічної безпеки країни; забезпечення збалансованості зовнішньої торгівлі України; підвищення конкурентоспроможності продукції вітчизняних виробників; вдосконалення правової основи залучення зарубіжних інвестицій; відновлення втрачених ринків у країнах Східної Європи; різке розширення економічної та науково-технічної кооперації з розвинутими країнами; експортоорієнтована стратегія розвитку економіки [3]; лібералізація сфери зовнішньоекономічних зв'язків; створення поглибленої зони вільної торгівлі між Україною та ЄС, що стане етапом спільного економічного простору, який охоплює не тільки торгівлю товарами, але й торгівлю послугами, тощо.

Отже, перспективне формування зовнішньоекономічної діяльності держави здійснюється з подоланням виявлених проблем. Подальший розвиток економіки України повинен бути пов'язаним з тією економічною стратегією, яка орієнтована на розвиток зовнішньоекономічної діяльності, експортно-орієнтованих галузей та підприємств, підвищення конкурентоспроможності продукції вітчизняних виробників. Україна повинна зайняти своє гідне місце в інтеграційних об'єднаннях, особливо в рамках ЄС.

Література

1. Гаврилюк О. В. *Економічна інтеграція в сучасному світі.* / О.В Гаврилюк, А. П. Румянцев - К. Наукова думка, 1991. - 400 с.
2. Коломацька С.П. *Зовнішньоекономічна діяльність в Україні:*

правове регулювання та гарантії здійснення: Навч. посіб. / С.П. Коломацька – К.: Професіонал, 2004.

3. Проект Національної стратегії розвитку експорту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.ukrexport.gov.ua/ukr/zakon_kr_perebuiv/4592.html

4. Шкурупій О.В. Зовнішньо-економічна діяльність підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://libfree.com/128619811-ekonomikazovnishnoekonomichna_diyalnist_pidpriyemstva__shkurupiy_ov.html

Ларва Юлія

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри управління персоналом і регіональної економіки Дяків О.П.)

БЕЗРОБІТТЯ МОЛОДІ ЯК ФАКТОР ДЕГРАДАЦІЇ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ

Одна з основних проблем України на сучасному етапі – проблема молодіжного безробіття. Сьогодні на вітчизняному ринку праці перебувають багато незайнятих громадян, серед яких велику частку займає молодь. Безробіття молодих людей негативно впливає на економіку нашої держави і породжує низку проблем, однією з яких є деградація людського капіталу. Молодь – важливий трудовий ресурс країни. Саме цей прошарок населення здатен робити великі внески у розвиток суспільства та збільшення ефективності економіки країни. Проте не забезпечення гідним місцем праці протягом тривалого часу призводить до фатальних наслідків як для індивіда, та і для суспільства в цілому.

Молодіжне безробіття та його вплив багато вчених досліджували як одну з найгостріших соціально-економічних проблем. Серед таких науковців – В. Брич, О. Дяків, О. Грішнова, Н. Куліш, О. Новікова, В. Петюх та інші. Метою нашого дослідження є виявлення стану безробіття серед молоді та його впливу на людський капітал, пошук шляхів поліпшення стану зайнятості молоді й збереження якості людського потенціалу України.

Людський капітал – це сукупність вроджених і набутих якостей, які беруть участь у життєдіяльності та професійній діяльності людини [5]

Молодіжне безробіття є небезпечним, оскільки «...має не тільки суто економічне, а й психологічне та соціальне підґрунтя» [4, с.405]. Саме молодь, через специфіку своїх вікових соціально-психологічних та кваліфікаційних особливостей виявилась найнепідготовленішою до сучасного складного стану на ринку праці, та однією з найуразливіших часток робочої сили [3].

Людину, котра виходить на ринок праці після закінчення навчального закладу, можна розглядати як сукупність великого багажу знань, невикористаних ідей, інноваційних поглядів, наполегливості, мобільності та гнучкості. Однак при пошукові гідного робочого місця, такі люди стикаються з низкою проблем та зустрічаються зі спектром запущених механізмів. Молодь розчаровують мала кількість робочих місць, низька заробітна плата, складність працевлаштування за спеціальністю, відсутність перспективи у знаходженні постійного місця праці, високі вимоги з боку роботодавців. Упродовж тривалих періодів безробіття молоді особи втрачають свої уміння, навички, знання. Це призводить до деградації людського капіталу. Так, наслідком безробіття стають зменшення активності, розвиток байдужості до роботи та освіти, зниження ентузіазму в сфері суспільного розвитку і втрата високих прагнень до здійснення внеску в соціально-економічне життя держави.

Безробіття призводить до збільшення числа злочинів, розлучень, абортів, а також стає причиною алкоголізму і наркоманії серед молодих осіб. Із підвищенням рівня безробіття зростає число емігрантів. Молодіжне безробіття часто супроводжується соціальною ізоляцією. Людина – соціальна істота. А безробіття часто позбавляє нас спілкування та розвитку внаслідок недостатньої обізнаності про сучасний світ та незабезпечення потреби мислення, дискусій і мозкових штурмів. На кінець 2016 року в Державній службі зайнятості було зареєстровано 429 тис. безробітних, з яких 142 231 особа у віці 14–35 років. На жаль, кількість безробітних в Україні зростає і це, згідно із свідченнями Держслужби зайнятості, в основному, активні, динамічні й освічені молоді люди [1]. За останніми даними, за станом на 1 квітня 2017 року визначено структуру чисельності зареєстрованих безробітних у віці до 35 років за видами діяльності. Відтак, висока чисельність безробітної молоді спостерігається у наступних сферах: оптова та роздрібна торгівля; ремонт автотранспорту – 19% молоді (21,5 тис. осіб); сільське, лісове та